

**PREZYDENT
MIASTA STOŁECZNEGO
WARSZAWY**

BPE-2-OP/31100/424 /MG/07

[REDACTED]

POSTANOWIENIE

Na podstawie art 14a § 1 i 4 oraz art. 216 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (jt. Dz. U. z 2005 r. Nr 8, poz. 60 z późn. zm.) w związku z art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 16 listopada 2006 r. o zmianie ustawy - Ordynacja podatkowa oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 217, poz. 1590) oraz w związku z art. 1 ust. 2, art. 5 ust. 2, art. 6 ust. 1 pkt 5 i części IV załącznika ustawy z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej (Dz. U. Nr 225, poz. 1635 z późn. zm.)

po rozpatrzeniu

wniosku złożonego przez [REDACTED]
[REDACTED] z dnia 4 czerwca 2007 r. w sprawie udzielenia
pisemnej interpretacji co do zakresu i sposobu zastosowania prawa podatkowego

postanawiam

uznać, iż w odniesieniu do stanu faktycznego przedstawionego we wniosku, w obowiązującym w roku 2007 stanie prawnym, stanowisko podatnika dotyczące zakresu i sposobu zastosowania przepisów ustawy z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej, zwanej dalej Ustawą:

1. jest właściwe w odniesieniu do stosowania zwolnienia wskazanego w części IV załącznika Ustawy w przypadku, gdy pełnomocnictwo procesowe dalsze (substytucja) jest udzielane małżonkowi, wstępnemu, zstępnemu lub rodzeństwu.
2. nie jest właściwe w odniesieniu do stosowania art. 1 ust. 2 Ustawy w zakresie podlegania opłacie skarbowej złożenia dokumentu pełnomocnictwa udzielonego w trakcie postępowania ustnie do protokołu,
3. nie jest właściwe w odniesieniu do stosowania art. 6 ust. 1 pkt 5 Ustawy w zakresie powstania obowiązku zapłaty opłaty skarbowej od złożenia dokumentu u komornika sądowego.
4. nie jest właściwe w odniesieniu do stosowania art. 5 ust. 2 Ustawy w przypadku, gdy jedno z pełnomocnictw dotyczy reprezentowania kilku mocodawców w jednej sprawie oraz gdy mocodawca udziela w jednym dokumencie pełnomocnictwa kilku radcom prawnym

UZASADNIENIE

Na podstawie art. 210 § 5 w związku z art. 219 ustawy Ordynacja podatkowa odstępuje się od uzasadnienia postanowienia w części dotyczącej **pkt 1** sentencji, z uwagi na fakt, iż uwzględnia ono w całości żądanie strony.

W odniesieniu do **pkt 2** sentencji postanowienia, organ podatkowy zważył, co następuje:

Zgodnie ze stanowiskiem wnioskodawców, „*W przedstawionym stanie faktycznym dokument stwierdzający udzielenie pełnomocnictwa nie zostaje złożony, lecz Sąd utrwała ustne oświadczenie woli mocodawcy w protokole z rozprawy. W tym stanie rzeczy, z uwagi, na iż podlegającą opłacie czynnością jest złożenie dokumentu a nie oświadczenia woli zdaniem wnioskodawców opisane sytuacje nie podlegają opłacie skarbowej.*”

W myśl art. 1 ust. 1 pkt 2 ustawy o opłacie skarbowej, opłacie skarbowej podlega złożenie dokumentu stwierdzającego udzielenie pełnomocnictwa lub prokury albo jego odpisu, wypisu lub kopii - w sprawie z zakresu administracji publicznej lub w postępowaniu sądowym.

Przedmiotem opodatkowania opłatą skarbową jest zatem złożenie dokumentu stwierdzającego udzielenie pełnomocnictwa lub prokury, jego odpisu, wypisu lub kopii - w sprawie z dziedziny administracji publicznej lub w postępowaniu sądowym.

Zgodnie z art. 89 § 2 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. Nr 43, poz. 296 z późn. zm.), w toku sprawy pełnomocnictwo może być udzielone ustnie na posiedzeniu sądu przez oświadczenie złożone przez stronę i wciągnięte do protokołu.

W przewidzianym w przywołanym przepisie przypadku, oświadczenie woli mocodawcy o udzieleniu pełnomocnictwa musi zostać potwierdzone sporządzeniem stosownego wpisu do dokumentu protokołu. Udowodnienie umocowania do działania w imieniu mocodawcy musi mieć bowiem formę dokumentu, przyjmującego czy to formę tradycyjnie pojmowanego dokumentu pełnomocnictwa, czy też formę protokołu ze zgłoszenia pełnomocnictwa.

Skoro zatem protokół ze zgłoszenia pełnomocnictwa jest dokumentem i to sporządzonym w sprawie odrębnej, to następuje jego złożenie do sprawy, w której pełnomocnik działa. Dlatego udzielenie pełnomocnictwa w tej formie łączy się z obowiązkiem uiszczenia opłaty skarbowej.

W części dotyczącej **pkt 3** sentencji, organ podatkowy wziął pod uwagę następujące okoliczności:

Wnioskodawcy przedstawili stanowisko w sprawie, zgodnie z którym „*Stosownie do art. 6 ust. 1 pkt 5 ustawy o opłacie skarbowej obowiązek zapłaty opłaty skarbowej powstaje od złożenia dokumentu stwierdzającego udzielenie pełnomocnictwa lub prokury oraz od jego odpisu, wypisu lub kopii - z chwilą złożenia dokumentu w organie administracji publicznej, sądzie lub podmiocie, o którym mowa w art. 1 ust. 2; Komornik sądowy nie jest żadnym z organów wymienionych w cytowanym przepisie.*”

Jak wyżej zauważono – opłacie skarbowej podlega złożenie dokumentu pełnomocnictwa lub prokury albo jego odpisu, wypisu lub kopii w sprawie z zakresu administracji publicznej lub w postępowaniu sądowym.

Zgodnie z art. 1 kodeksu postępowania cywilnego akt ten normuje postępowanie sądowe z zakresu prawa cywilnego. Postępowanie egzekucyjne unormowane jest w części trzeciej kodeksu, zatem jest tym samym postępowaniem sądowym. W związku z tym pełnomocnictwo składane w postępowaniu egzekucyjnym jest pełnomocnictwem składanym w postępowaniu sądowym. W konsekwencji złożenie pełnomocnictwa, albo jego odpisu, wypisu lub kopii w postępowaniu egzekucyjnym podlega opłacie skarbowej.

Wydając rozstrzygnięcie przedstawione w **pkt 4** sentencji postanowienia, organ podatkowy zważył:

Zdaniem wnioskodawców „Zgodnie z treścią art. 5 ust 2 ustawy o opłacie skarbowej „Obowiązek zapłaty opłaty skarbowej ciąży solidarnie na osobach lub jednostkach wymienionych w ust. 1, jeżeli w wyniku złożonego wspólnie zgłoszenia lub na ich wspólny wniosek dokonuje się czynności urzędowej lub na ich wspólny wniosek wydaje się zaświadczenie lub zezwolenie (pozwolenie, koncesję) a w przypadku złożenia dokumentu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 pkt 2 - na mocodawcy i pełnomocniku lub przedsiębiorcy i prokurencie.” Powyższe sugeruje, iż niezależnie od ilości mocodawców i umocowanych należy wnieść jedną opłatę.”

Stanowisko wnioskodawców, zgodnie z którym solidarny stosunek zapłaty opłaty skarbowej od dokonania czynności urzędowej czy wydania zaświadczenia lub zezwolenia na wspólny wniosek, wynikający z przywołanego przez wnioskodawców przepisu art. 5 ust. 2 Ustawy, należy przełożyć na pełnomocnictwo, co ma skutkować wniesieniem jednej opłaty skarbowej, należy uznać za niewłaściwe.

Solidarny obowiązek oznacza bowiem, że organ podatkowy może dochodzić opłaty skarbowej w pełnej wysokości od każdego zobowiązanego – zarówno od mocodawcy jak i umocowanego lub zarówno od przedsiębiorcy, jak i prokurenta. W żadnej mierze nie można go jednak utożsamiać z powinnością uiszczenia opłaty skarbowej w wysokości pojedynczej stawki. Za tym stanowiskiem przemawia fakt określenia przez ustawodawcę w części IV załącznika do ustawy o opłacie skarbowej stawki tej opłaty od złożenia dokumentu stwierdzającego udzielenie pełnomocnictwa lub prokury oraz jego odpisu, wypisu lub kopii na poziomie 17 zł od każdego stosunku pełnomocnictwa (prokury).

Wobec powyższego stwierdzić należy, iż w przypadku wielokrotnej ilości stosunków pełnomocnictw, udzielonych jednym dokumentem, opłatę skarbową w wysokości 17 zł należy uiścić od każdego stosunku pełnomocnictwa.

W tym stanie rzeczy postanowiono jak w sentencji.

POUCZENIE

Od niniejszego postanowienia służy Stronie zażalenie do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Warszawie, ul. Senatorska 35, za pośrednictwem Prezydenta Miasta Stołecznego Warszawy, ul. Niecała 2, 00-098 Warszawa, w terminie 7 dni od dnia doręczenia postanowienia.

[REDACTED]

Siedlce dnia 4 czerwca 2007r.
KANCELARIA
Urzęd m. st. Warszawy, ul. Miodowa 6
11.06.2007
24196

Prezydent Miasta Stołecznego Warszawy
pl. Bankowy 3/5
00-950 Warszawa

5102 Bieda

Wniosek o udzielenie informacji w trybie art. 14a § 1 Ordynacji podatkowej

Na podstawie art. 14a § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. Nr 137, poz. 926 ze zm.), zwracam się z wnioskiem o udzielenie pisemnej informacji o zakresie stosowania przepisów prawa podatkowego w co do stosowania przepisów ustawy z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej (Dz.U. Nr 225 poz. 1635 ze zm.) w zakresie:

I. Stosowania art. 1 ust. 2 cytowanej ustawy w odniesieniu do podlegania opłacie skarbowej pełnomocnictwa udzielonego w trakcie postępowania ustnie do protokołu:

A. Opis stanu faktycznego.

Zapytanie dotyczy sytuacji, gdy mocodawca udziela radcy prawnemu pełnomocnictwa w trakcie trwania postępowania sądowego ustnie do protokołu z rozpraw. W takim przypadku zarówno pełnomocnik jak i jego mocodawca nie składają w Sądzie dokumentu stwierdzającego udzielenie pełnomocnictwa.

B. Stanowisko wnioskodawców.

Przepis art. 89 § 2 kodeksu postępowania cywilnego dopuszcza możliwość udzielenia pełnomocnictwa w trakcie trwania postępowania ustnie do protokołu z rozprawy.

Stosownie do przepisu art. Art. 1 ust. 1 pkt 2 ustawy o opłacie skarbowej - daninie tej podlega: złożenie dokumentu stwierdzającego udzielenie pełnomocnictwa lub prokury albo jego odpisu, wypisu lub kopii - w sprawie z zakresu administracji publicznej lub w postępowaniu sądowym.

W przedstawionym stanie faktycznym dokument stwierdzający udzielenie pełnomocnictwa nie zostaje złożony lecz Sąd utrwała ustne oświadczenie woli mocodawcy w protokole z rozprawy.

W tym stanie rzeczy, z uwagi, na iż podlegającą opłacie czynnością jest złożenie dokumentu a nie oświadczenia woli zdaniem wnioskodawców opisane sytuacje nie podlegają opłacie skarbowej.

II. Stosowania art. 6 ust. 1 pkt 5 ustawy o opłacie skarbowej - co do powstania obowiązku zapłaty opłaty skarbowej.

A. Opis stanu faktycznego.

Pełnomocnik składa dokument stwierdzający udzielenie pełnomocnictwa w do prowadzenia sprawy egzekucyjnej u komornika sądowego. Jest to pierwszy taki dokument w sprawie.

B. Stanowisko wnioskodawców.

Stosownie do przepisu art. 6 ust. 1 pkt 5 ustawy o opłacie skarbowej obowiązek zapłaty opłaty skarbowej powstaje od złożenia dokumentu stwierdzającego udzielenie pełnomocnictwa lub prokury oraz od jego odpisu, wypisu lub kopii - **z chwilą złożenia dokumentu w organie administracji publicznej, sądzie lub podmiocie, o którym mowa w art. 1 ust. 2;**

Komornik sądowy nie jest żadnym z organów wymienionych w cytowanym przepisie. Zgodnie z art. 1 i art. 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o Komornikach sądowych i egzekucji Komornik sądowy, jest funkcjonariuszem publicznym działającym przy sądzie rejonowym i wykonującym czynności egzekucyjne w sprawach cywilnych.

Nie mieści się zatem w definicji organu administracji publicznej wskazanego w art. 5 § 2 pkt 3 kpa w zw. z art. 1 kpa

Zgodnie z cytowanymi przepisami procedury administracyjnej organy administracji publicznej to - ministrowie, centralne organy administracji rządowej, wojewodowie, działające w ich lub we własnym imieniu inne terenowe organy administracji rządowej (zespolonej i niezespolonej), organy jednostek samorządu terytorialnego oraz organy i podmioty gdy są one powołane z mocy prawa lub na podstawie porozumień do procedowania sprawach indywidualnych rozstrzyganych w drodze decyzji administracyjnych.

Komornikom w zakresie postępowania egzekucyjnego brak zatem podstawowego przymiotu organu administracyjnego, to jest możliwości wydawania decyzji administracyjnych.

Podobnie komorników sądowych nie można utożsamiać z sądami. Art. 175 Konstytucji RP wśród sądów wymienia jedynie Sąd Najwyższy, Sądy powszechne / *sądy rejonowe, sądy okręgowe oraz sądy apelacyjne zgodnie z art. 1 § 1 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. Prawo o ustroju sądów powszechnych./*, Sądy administracyjne /*Naczelny Sąd Administracyjny oraz wojewódzkie sądy administracyjne zgodnie z art. 2 ustawy z dnia 25 lipca 2002 r. Prawo o ustroju sądów administracyjnych/* oraz sądy wojskowe / *wojskowe sądy okręgowe i wojskowe sądy garnizonowe zgodnie z art. 3 § 1 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. Prawo o ustroju sądów wojskowych./*

Podkreślenia wymaga, że w strukturze w/w sądów komornicy nie są uwzględnieni.

W tym stanie rzeczy należy stwierdzić, iż złożenie dokumentu stwierdzającego pełnomocnictwo u komornika sądowego w związku z postępowaniem egzekucyjnym **zdaniem wnioskodawcy nie powoduje powstania obowiązku zapłaty opłaty skarbowej.**

III. stosowania zwolnienia wskazanego w załączniku do ustawy o opłacie skarbowej „Wykaz przedmiotów opłaty skarbowej, stawki tej opłaty oraz zwolnienia” części IV – gdy pełnomocnictwo procesowe dalsze /substytucja/ jest udzielane małżonkowi, wstępnemu, zstępnemu, który również jest radcą prawnym i prowadzi wspólną z osobą udzielającą substytucji.

A. Opis stanu faktycznego.

Wnioskodawcy prowadzą wspólną działalność polegającą na świadczeniu pomocy prawnej w formie spółki cywilnej, gdzie wyłącznymi współnikami są radcowie prawni.

Równocześnie wnioskodawcy pozostają w bliskich związkach rodzinnych.

[REDAKTED]

[REDAKTED]

nia

W praktyce funkcjonowania Kancelarii często zachodzi potrzeba udzielenia przez radcę prawnego dysponującego pełnomocnictwem procesowym pełnomocnictwa dalszego innemu współnikowi.

Typowa jest sytuacja, w której radca prawny udziela substytucji swojemu małżonkowi lub zstępnemu – przy czym pełnomocnictwa te są ściśle związane z prowadzoną przez wnioskodawców działalnością gospodarczą.

Możliwa jest również sytuacja, gdy wstępny udziela substytucji zstępnemu a ten zaś swojemu małżonkowi.

B. Stanowisko Wnioskodawców.

Stosownie do treści załącznika do ustawy o opłacie skarbowej „Wykaz przedmiotów opłaty skarbowej, stawki tej opłaty oraz zwolnienia” części IV – zwolnieniu od opłaty podlega udzielenie pełnomocnictwa małżonkowi, wstępnemu, zstępnemu lub rodzeństwu.

Podkreślić należy, iż ustawa w sposób jednakowy traktuje pełnomocnictwo pierwsze jak i dalsze. W przypadku, gdy jest one udzielane osobom, pomiędzy którymi nie zachodzi bliskie pokrewieństwo również substytucja podlega opłacie skarbowej w kwocie 17 zł.

Powyższe wskazuje, iż w zakresie zwolnienia od opłaty skarbowej substytucja winna być traktowana na równi z pełnomocnictwem.

Równocześnie treść zwolnienia z części IV załącznika, o którym mowa wyżej nie wprowadza ograniczeń, co do treści udzielanego pełnomocnictwa. Brak również wyłączeń odnoszących się do działalności gospodarczej prowadzonej wspólnie przez mocodawcę i substytutę.

Powyższe wskazuje, iż pełnomocnictwo dalsze udzielone przez radcę prawnego **małżonkowi, wstępnemu, zstępnemu, który również jest radcą prawnym i prowadzi wspólną ze swoim mocodawcą działalność podlega zwolnieniu z opłaty skarbowej.**

IV. Stosowania art. 5 ust. 2 ustawy o opłacie skarbowej w sytuacji, gdy jedno pełnomocnictwo dotyczy reprezentowania kilku mocodawców w jednej sprawie oraz gdy mocodawca udziela w jednym dokumencie pełnomocnictwa kilku radcom prawnym.

A. Opis stanu faktycznego.

W ramach prowadzonej przez wnioskodawców działalności często zdarza się, iż pełnomocnictwo w jednym dokumencie jest udzielone przez kilku mocodawców. Dokument stwierdzający udzielenie pełnomocnictwa jest składany w sądzie w jednym egzemplarzu.

Na gruncie prawa cywilnego dopuszczalna jest również sytuacja, gdy mocodawca lub mocodawcy w jednym dokumencie udzielają pełnomocnictwa kilku radcom prawnym

B. Stanowisko Wnioskodawców.

Zgodnie z treścią art. 5 ust 2 ustawy o opłacie „Obowiązek zapłaty opłaty skarbowej ciąży solidarnie na osobach lub jednostkach wymienionych w ust. 1, jeżeli w wyniku złożonego wspólnie zgłoszenia lub na ich wspólny wniosek dokonuje się czynności urzędowej lub na ich wspólny wniosek wydaje się zaświadczenie lub zezwolenie (pozwolenie, koncesję) a w przypadku złożenia dokumentu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 pkt 2 - na mocodawcy i pełnomocniku lub przedsiębiorcy i prokurencie.”

Powyższe sugeruje, iż niezależnie od ilości mocodawców i umocowanych należy wnieść jedną opłatę. Powyżej potwierdza również treść art. 1 ust. 1 pkt 2 cyt. ustawy, która stosowanie ustawy wiąże ze złożeniem dokumentu, z którego wynika udzielanie pełnomocnictwa a nie z samą czynnością prawną udzielenia pełnomocnictwa.

W tym stanie rzeczy wnioskodawcy uważają, iż art. 5 ust 2 ustawy o opłacie skarbowej powinien zostać zinterpretowany w ten sposób, że wnieść należy tylko jedną opłatę.

Właściwość Prezydenta Miasta Stołecznego Warszawy do rozpoznania sprawy wynika iż stosownie do przepisu art. 12 ust. 1 ustawy o opłacie skarbowej organem podatkowym właściwym w sprawach opłaty skarbowej jest wójt, burmistrz lub prezydent miasta. Co więcej radcy prawni z naszej Kancelarii uczestniczą w postępowaniach toczących się przed Sądami, których siedziby znajdują się w Warszawie – a zatem Prezydent m. st. Warszawy jest również właściwy miejscowo w zakresie opłaty skarbowej od pełnomocnictw składanych przez wnioskodawców. Również poglądy prezentowane przez doktrynę wskazują, iż zapytanie w trybie art. 14 ustawy ordynacja podatkowa można złożyć przed każdym organem właściwym rzeczowo do rozpoznania sprawy. Między innymi prof. dr hab. Cezary Kosikowski/ C. Kosikowski, H. Dzwonkowski, A. Huchla, Ustawa Ordynacja podatkowa. Komentarz, Dom Wydawniczy ABC, 2003, wyd. III./ twierdzi, iż cyt. „Dlatego też należy przyjąć, że żądanie udzielenia informacji można skierować również do organu podatkowego I instancji niewłaściwego pod względem miejscowym, lecz właściwego z punktu widzenia rzeczowego (art. 170 § 1 o.p.). Tak trzeba zresztą przyjąć, jeżeli chcemy zachować możliwość zwracania się do właściwego organu podatkowego. Jeżeli więc wątpliwość zgłaszana w zapytaniu dotyczy przepisów prawnych o podatkach i opłatach stanowiących dochody budżetu jednostki samorządu terytorialnego i pobieranych przez samorządowe organy podatkowe, to zapytanie należy kierować do tych organów. W pozostałych kwestiach zapytania należy kierować do urzędów skarbowych. Nie ma natomiast logiki również w tym, że zapytanie trzeba składać w organie właściwym miejscowo, skoro jednocześnie istnieje wymóg, iż można je składać tylko wówczas, gdy nie dotyczy ono sprawy, w której toczy się postępowanie podatkowe, kontrola podatkowa lub postępowanie przed sądem administracyjnym.”

W tym stanie rzeczy wnosimy jak na wstępie.

[REDACTED]